

Δεν ήταν ο Απόλλωνας που κατάλαβε ποιος έκλεψε τα βόδια του αλλά οι Σάτυροι, αναφέρει ο Σοφοκλής στους «Ιχνευτές» του. Ο Ερμής έκλεψε τα πενήντα βόδια την έκτη ημέρα από την γέννησή του. Οι Σάτυροι είχαν την ευθύνη για το κοπάδι, «ίχνευσαν» την περιοχή, εντόπισαν τον κλέφτη, τον έπιασαν, πρόσφεραν τη λύρα του στον Απόλλωνα κι απέκτησαν την εύνοια του θεού. Αργότερα, όμως, βρέθηκαν στην υπηρεσία του Ερμή. Σε απόσπασμα από την χαμένη τραγωδία του Σοφοκλή, «Ίναχος», ακολουθούσαν τον Ερμή, όταν ο φτερωτός θεός, με εντολή του Δία, πήγε να σκοτώσει τον Πανόπτη Άργο. Άλλωστε, κατά μια εκδοχή, ο Ερμής ήταν πατέρας των Σάτυρων: Τους απέκτησε από την Ιφθίμη, μια από τις πενήντα Νηρηίδες, με την οποία είχε ερωτική σχέση.

Κατά τον Απολλόδωρο, ο Άργος ήταν γιος του βασιλιά Αγήνορα. Ο Φερεκύδης τον θέλει γιο του Αρέστορα, τρίτος του ποταμού Ίναχου, άλλος του ποταμού Ασωπού. Ήταν πολύ δυνατός και κατάφερε να αντιμετωπίσει τον ταύρο που λυμαινόταν την περιοχή της Αρκαδίας. Αυτόν τον ταύρο θα τον συναντήσουμε και στον Μαραθώνα αλλά στη συγκεκριμένη εκδοχή, έχει συνδεθεί με την Πελοπόννησο. Προερχόταν από την Κρήτη, ήταν πανέμορφος και άλλαζε χρώμα τρεις φορές την ημέρα (άσπρο, πορφυρό, μαύρο). Όλο το σώμα του ήταν γεμάτο στίγματα που είχαν την μορφή αστεριών. Ο Άργος κατάφερε και τον σκότωσε, τον έγδαρε, φόρεσε την δора του κι έτσι απέκτησε τα τόσα μάτια που σκέπαζαν όλο το κορμί του.

Ο ίδιος ο Άργος πολέμησε και εναντίον ενός Σάτυρου που έκλεβε τα κοπάδια των κατοίκων της Αρκαδίας. Τον σκότωσε. Σκότωσε και την Έχιδνα που άρπαζε τους διαβάτες. Αυτήν, παραφύλαξε και την έσφαξε στον ύπνο της. Σκότωσε και τους δολοφόνους του βασιλιά Άπη.

Αυτόν τον ευεργέτη των ανθρώπων έβαλε η Ήρα να φυλάει τη μεταμορφωμένη σε αγελάδα Ιώ. Κι όταν ο Δίας ανέθεσε στον Ερμή να την ελευθερώσει, ο φτερωτός θεός αδυνατούσε να εκτελέσει την εντολή. Ένα είδος γερακιού είχε προφτάσει το πράγμα στον Άργο κι αυτός είχε τον νου του. Για να ελευθερώσει την Ιώ, ο Ερμής αναγκάστηκε να πετάξει στον Άργο μια πέτρα και να τον σκοτώσει. Γι' αυτό, είπαν, τον έλεγαν Αργειφόντη (φονιά του Άργους), αν και η κρατούσα άποψη είναι ότι την επωνυμία αυτή την χρωστά στον άνεμο Αργέστη (αργός = γρήγορος + ρ. φαίνω = αιθριάζω, που σημαίνει αυτός που φέρνει γοργά την αιθρία).

(τελευταία επεξεργασία, 30 Δεκεμβρίου 2020)